

Podzim 2024

HLAS LUBENECKA

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK 2024/25

MALÍ HASIČI

DRŽTE PALCE FOTBALISTŮM

TROCHA POVÁLEČNÉ HISTORIE

Obsah

Zpravodajství	3
Kultura	4–9
Školství	10–12
Životní prostředí, historie	13
Hasiči	14
Sport	15

(Retro – Lubenec v 60. letech)

foto na obálce: Jana Michalcová (alej roku 2023 Ústeckého kraje z Libyně do Drahonice)

Hlas Lubenecka vychází jednou za 3 měsíce v počtu 300 ks. Vydání tohoto časopisu je povoleno Ministerstvem kultury a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 17184.

Redakční rada: Mgr. Jana Michalcová, Jiří Chaloupecký, Mgr. Marcela Svejkovská, Milan Fejřárek

Korektura a jazyková úprava: Marcela Svejkovská

Kontakt: lubenec@email.cz

Vážení spoluobčané,
máme za sebou léto, čas dovolených a prázdnin. Druhého září jsme zahájili nový školní rok. V základní škole jsme přivítali 25 prvňáčků. První třídu povede Mgr. Halámková, a protože bylo teplé, slunečné počasí, první hodina proběhla ve venkovní učebně. Děti splnily své první úkoly a potom již vešly kouzelnými dveřmi do školy. Také mateřská škola zahájila školní rok, všechny tři oddělení jsou plně obsazeny, a proto také zastupitelé na svém prvním poprázdninovém zasedání schválili navýšení počtu dětí ve všech třídách.

V září dokončujeme přípravu topných soustav v panelových domech na zimní sezónu. Připravujeme spuštění fotovoltaiky v mateřské škole, dokončujeme oplocení mateřské školy a zdravotního střediska.

Na podzim bychom ještě chtěli propojit Královské Údolí a libyňskou silnici cestou, která byla před mnoha lety rozorána v rámci zcelování lánů.

Jistě si také všimnete nově zrestaurovaného kříže na drahonickém kopci. Opravy provedl pan Džuman a nový kříž byl odlit v umělecké dílně v Plzni. Získali jsme také sochu sv. Šebestiána od pana Hlavy v Libkovicích. Socha se v současné době restauruje a po dokončení prací bude umístěna opět v Libkovicích, kam patří.

Rád bych Vás také informoval, že dne 3. července 2024 byla zahájena výstavba úseku dálnice D6 Lubenec – Petrohrad, je to závěrečný úsek v našem katastru. První byl úsek Libkovic – Bošov, druhý obchvat Lubence a třetí již zmíněný Lubenec – Petrohrad. Na D6 byl 27. srpna ještě otevřen nový úsek u Krupé a dokončení dalšího úseku směrem na Prahu se kvapem blíží.

Vážení občané, dovoluji, abych vám na závěr popřál klidné prožití podzimních dnů.

Jiří Chaloupecký

Akce na podzim 2024

pondělí **21. října** – zájezd do divadla v Mostě

čtvrtek **31. října** – Strašidelná stezka pro děti

neděle **1. prosince** – adventní trhy a rozsvěcení vánočního stromu

sobota **14. prosince** – vánoční koncert – zpěvák s fenomenálním hlasem Martin Růža s klavíristou

Obec Lubenec vás zve na zájezd do divadla v Mostě

na novou komedii **NEPERTE SE, PROSÍM**

v pondělí 21. 10. (odjezd v 17 h od obecního úřadu)

Brilantně napsaná vztahová komedie o dědictví,

kteří padlo do (ne)správných rukou

Vstupenky: 250 Kč plné vstupné, 150 Kč senioři, 125 Kč studenti

+ 155 cesta autobusem

Hlásit se můžete na obecním úřadě nebo na jana.lubenec@seznam.cz

Vavřínecká pouť

V pátek 9. srpna 2024 se uskutečnil v kostele sv. Jiljí v Libyni koncert kapely SLZY ŠTĚSTÍ. V sobotu dopoledne se jako každý rok konal fotbalový turnaj „O pohár starosty obce“, kterého se zúčastnilo celkem osm týmů, a prvenství obhájil potřeťi za sebou opět tým Obec Lubenec. Oficiálně zahájila pouť západočeská dechová kapela AMÁTOVKA, která byla založena v roce 1975 a poslední dobou se snaží oslovit i mladé posluchače, a tak do svého repertoáru zařazuje také nedeckovkové skladby. V půl čtvrté vystoupila se známými hity i s vlastní tvorbou brněnská vokální skupina SHOT-C VOCAL BAND. Jejich netradiční podání hudby ve formě vokálních harmonií i beatboxu mělo mezi účastníky poutě velký úspěch. I revival KROKY MICHALA DAVIDA se zdál být dobrou volbou, která roztančila díky diskotékovým hitům velký počet návštěvníků. A ti, kteří pohodlně seděli, měli alespoň na co koukat, protože kapele dominovaly dvě krásné mladé tanečnice. V 18:30 vystoupil se svým doprovodem David Deyl, který zazpíval známé i méně známé hity ze své tvorby. Po svém vystoupení se ochotně fotil se svými fanoušky a dle jeho statusu na sociální síti byl koncert v Lubenci nezapomenutelný. „Samotný koncert byl od první chvíle naplněn neskutečně pozitivní energií. Slyšet chlapy jak zpívají mé písně, a vidět ženy, jak s nimi tančují, bylo něco, co mě naprosto pohltilo. Na pódiu jsem zažíval magii, ale to, co se odehrávalo pod ním, bylo snad ještě kouzelnější. Tyto okamžiky jsou přesně tím, proč to všechno dělám.“ Sobotní pouť ukončila večerní zábava v čele s oblíbenou podbořanskou kapelou H3K. Díky počasí se letos uskutečnil i nedělní hasičský program pro děti. Hasiči měli pro naše nejmenší připravený soutěžní program plný vodních hrátek, na jehož konci byla oblíbená pěna.

Text a foto: Lucie Kuchárová

Letní kino

Při druhém letošním promítání pod širým nebem jsme vsadili na dramatický příběh mladé ženy bojující se závislostí na alkoholu. K našemu překvapení se na tento film přišel podívat větší počet lidí než na předchozí české komedie. Počasí jako by bylo na objednávku a i přesto, že se jednalo o chvílemi smutný až depresivní snímek, panovala mezi diváky dobrá nálada a bylo vidět, že si posezení pod hvězdami užívají. Dokonce se nám díky 92 minutové stopáži podařilo promítání ukončit dříve, než nastal noční klid a předešli jsme tak obávaným stížnostem. Snad se nám i příští sezónu podaří vybrat zajímavý snímek, který opět přitáhne hodně diváků.

Rozloučení s prázdninami

V sobotu 31. srpna 2024 se od 20 hodin konala v Kulturním domě v Lubenci retro diskotéka. Stejně jako loni pouštěl k poslechu a tanci hity DJ Zuki81. Největší zájem byl o songy z 90. let minulého století. Diskotéky se účastnilo něco málo přes sto lidí a téměř všichni přišli v tematickém retro outfitu. Ačkoliv se všichni náramně bavili až do časných ranních hodin, jedna výhrada tu byla - abychom na příští rok zařídili retro ceny i na baru.

Text a foto: Lucie Kuchárová

Fejeton na téma „Slzy radosti a smutku“

Čas je běžec dlouhým krokem, chvíli pokoj nedá si - jak se praví v jedné písni. A tak zde máme 1. září, nový školní rok a snad každý z nás má nějaké vzpomínky na svá školní léta. I já mám své vzpomínky, ale tentokrát tzv. *z jiného soudku*.

J. Škvorecký svoji knihu *Legenda Emöge* začíná slovy: „*Příběh se stává a zapadá a nikdo ho nevypráví.*“ A já Vám chci o jednom příběhu povídat. Psal se rok 1965, ač jsem odmaturovala na SVVŠ v Podbořanech /dnes gymnázium/ s vyznamenáním, nebyla jsem přijata na žádnou další školu. Po absolvování této instituce jsem pro praktický život neuměla NIC. Znalosti z matematiky tangens, kotangens, sinus, kosinus, znalosti životopisů a díla různých spisovatelů atd. – k nepoužití v praxi.

Marně jsem sháněla zaměstnání i jako pomocná dělnice. V Petrohradě, odkud pocházím, měli plný stav jak na cihelně, tak v pivovaru, na státním statku, prý zeptejte se na jaře atd. Na odboru pracovních sil ONV Louny mi nabídli místo kopáče, a to přímo v Lounech – /bez komentáře/. Situace k uzoufání, maminka samoživitelka-vdova, mne neustále nabádala najít si nějakou práci. . . Nakonec mi známá sehnala práci pomocné dělnice ve Chmelařství Žatec, kam jsem denně dojížděla. Byla jsem šťastná a konečně finančně nezávislá! Dokonce jsem mohla i přispívat do rodinného rozpočtu.

Někdy i štěstí nechodí po horách, ale po lidech. Po pár týdnech mi bylo nabídnuto místo učitelky 2. třídy na Základní škole v Kryrech na jeden školní rok – prý stačí maturita. Práce s děťkami mne moc bavila, a tak jsem požádala ONV Louny odbor školství o možnost prodloužení pracovní smlouvy s tím, že si potřebné vzdělání doplním dálkovým studiem. Nikdy mi neopověděli, a protože *je bližší košile než kabát*, podala jsem si žádost k dennímu studiu na sociálně právní školu do Prahy – a byla, světe div se, přijata.

Nedávno při likvidaci různých písemností a výstřižků z novin atd. jsem objevila i dopis od mých děťček. Při jeho čtení jsem začala bulit. Proč? Čtete se mnou: „*Milá soudružno, já se těším kdy k nám přijedete. Čekáme na vás se srdečným pozdravem. Ten dopis co ste nám poslala až k nám já jsem z toho měla velkou radost až mi oči slzely a říkala jsem vidíte že nám soudružno učitelka odepsala. Honzík vám posílá 2 čokolády. Protože sme měli stoho velkou radost. Milá soudružno, já se těším kdy k nám přijedete. Nezlobte se že vám furt píšeme nevíte co napřed číst. Budete se dyvit že vám pořád píšeme ale vy ste byla nejhodnější a říkáme kdybychom měly tu naši soudružno Cechlovou. Končím dopis je tak dlouhý protože vás máme rády. Soudružno přijedte do Kryr učít.*“ A i já začala bulit, byla v tom emoce vděku, i lítosti, že jsem je zklamala a nevrátila se do Kryr učít /i vedení školy mi nabídlo návrat, ale jít k milované práci, ale do nejistoty, jsem vzdala/.

Při čtení jejich dopisu bych je nejraději všechny objala, políbila a pohladila po jejich hlavičkách. Ale dnes jsou i oni ve věku babiček a dědečků. Takže dnes mnozí objímají, líbají a hladí hlavičky svým vnoučatům.

Co říci na závěr: Snad jen citovat Jana Nerudu: *O všechno můžeš přijít, o příbuzné, o přátelé, o majetek. Můžeš zůstat úplně sám. Jen vzpomínky ti nikdo nikdy nevezme.*

Zdraví Vás J. Jiráková s přáním všech dobrých vzpomínek

Víte, že... na novém rekordu se podílelo také pět lubeneckých autorů?

Knihu **Žatecký román** napsalo 777 autorů a v sobotu 7. září 2024 byla zapsána na žatecké Dočesné do Guinnessovy knihy rekordů pelhřimovskou agenturou Dobrý den. Navíc k tomu v Žateckém románu najdete 777 kreseb, a to není vše. Na obálce je napsáno všech 777 autorů. Mezi nimi jsou také: Anna Michalcová, Markéta Michalcová, Jana Michalcová, Aleš Michalec a Libor Michalec.

Žatecký román začal vznikat v říjnu 2019, kdy první kapitolu sepsal Aleš Stroukal. Pak postupně následovalo 775 dalších spisovatelů. Poslední kapitolu vytvořil Alešův syn Dominik, práce na knize skončily v březnu 2024.

(JaM)

Plánované podzimní akce SOS Lubenec

(vždy od 18 hodin v Informačním středisku Obecního úřadu Lubenec, z dobrovolného příspěvku jsou hrazeny honoráře přednášejících/herců)

11. října - **Otec lepší syna** přednáška archiváře a historika Oldřicha Smoly o Janu Lucemburském: „Jan Lucemburský sice v Čechách nepřetržitě nežil, ale pobýval zde velmi často, zvláště v první polovině své vlády. Přednáška by ráda upozornila na Janův vztah k Čechám, k Praze, kterou vždy chápal jako rezidenční sídlo českého krále a centrum království. Zaměří se i na slavnosti a ceremonie, které se v jeho ulicích odehrávaly. A na to, jaký vztah měl otec ke svému synovi, budoucímu římskému císaři.“

1. listopadu - **historie trampingu** - Jan Krško, rakovnický archivář a historik se trampinkem dlouhodobě zabývá a o je spoluautorem knihy Český trampink v časech formování a rozmachu. „Trampink od svého vzniku před více než sto lety výrazně ovlivňoval kulturní tvář naší společnosti. Novější výzkumy sice ukázaly, že nešlo jen o českou a slovenskou záležitost, zanechal však u nás stopu nejvýraznější. V průběhu svého vývoje prošel různými podobami a musel

se vypořádat se změnami politického zřízení. Dodnes se vedou spory, co vlastně trampink znamená a kdo se může považovat za jeho nositele. Pokud Vás toto téma více zajímá, přijďte na přednášku, na které budete seznámeni s výsledky dlouholetého výzkumu, na kterém se podílela řada historiků, z nichž někteří se k trampingu hlásí.“

22. listopadu - **komorní divadelní představení Vlnolam** – hlavní a jediná role: Jiří Nebeský, režie: Tereza Gvozdíaková: Intimní monodrama, jehož příběh nás seznámí s Alexem, britským fotografem, který nade všechno miluje svou ženu Helen a dceru Lucy. Alexův život je jako pohádka - idylická rodina, dovolené ve Francii a radosti z malých věcí. Prožijeme s nimi pár let, během kterých se seznámíme i s Alexovým tchánem Artuhrem, který má dům na Francouzské riviéře, a povedeme několik netradičních rozprav o tom, co se stane, když... Příběh jednoho obyčejného života a lásky uvedlo kadaňské Divadlo Navenek v české premiéře.

Objevy expedic do solného krasu v jižním Íránu – prosincový datum bude ještě upřesněn a budeme informovat prostřednictvím SMS, článku v Regionu Podbořanska a FB

O unikátním solném krasu – propastech, horách a jeskyních – povypráví geolog Michal Filippi, spoluorganizátor a člen jedenácti expedic do oblasti jižního a jihozápadního Íránu (včetně ostrovů v Perském zálivu), kde se tyto fenomény nacházejí. Přednáška bude založena na prezentaci objevů pomocí fotografií a barvitě sdělených zkušeností a zážitků nasbíraných během let 1998 až 2014. Také ale bude populární formou pomocí ilustrativních obrázků vysvětleno fungování této světově ojedinělé oblasti.

Srdečně Vás všechny zveme, děkujeme za dlouhodobý velký zájem o přednášky, těšíme se na další setkávání.

SOS Lubenec

Září všechno září

Aby naše školka mohla v nové školním roce opět zářit, proběhly o letních prázdninách nezbytné opravy vodovodního potrubí, instalace fotovoltaických panelů, malování a další drobné opravy budov a areálu.

V novém školním roce začínáme s nově vytvořeným školním vzdělávacím programem „SPOLEČNĚ S ÚSMĚVEM“, protože společně s úsměvem rosteme, spolupracujeme, učíme se, hýbeme se, respektujeme se a také si hrajeme.

A to se 64 dětmi, včetně dětí s podpůrným opatřením 3. a 4. stupně, o které se postarají naše kvalifikované učitelky s asistentkami. Něco dobrého do bříška uvaří naše paní kuchařka a o čisté prostředí školky se postará naše paní školnice.

I letos nás budou během roku čekat různé akce, jako jsou divadla, představení, branné hry, focení, vánoční vystoupení, projektové dny, plavání, výlety, ...

Věříme, že jsme pro děti připravili příjemné prostředí plné klidu, spokojenosti a bezpečí, které rodiče ocení.

Krásný nový školní rok

Bc. Tereza Vopatová – ředitelka MŠ

Školní rok 2024–2025

Ráda bych všechny srdečně přivítala na začátku nového školního roku. Tento okamžik je pro nás významný, ale zejména pro naše nejmenší – prvňáčky, kteří poprvé usedají do školních lavic. Je to velký den nejen pro ně, ale i pro jejich rodiče a blízké, kteří je na této cestě budou doprovázet. Prvňáčci začínají svoji cestu za poznáním. Budou se učit číst, psát, počítat a postupně objevovat svět kolem vás. Věřím, že budou mít nejen mnoho nových znalostí, ale také spoustu zážitků, radostí a nových přátel. Škola je místem, kde se nejen vzděláváme, ale také se učíme spolupracovat, respektovat jeden druhého a společně se podílet na vytváření příjemného a podnětného prostředí. Stavbou čtyř moderních multifunkčních učeben se školní prostředí, a tím se i možnosti ve vzdělávání vašich dětí výrazně dimenzují a rozšiřují.

Vzdělání, které zde získají naši žáci, je základem pro jejich budoucí život. Otevřete jim dveře k novým možnostem a příležitostem. Využijte každou příležitost k učení, buďte zvědaví a ptejte se. Vzdělání není jen o znalostech, ale také o dovednostech, které vám pomohou stát se zodpovědnými a úspěšnými lidmi.

Rodiče, vaše role je v tomto procesu nesmírně důležitá. Vaše podpora, zájem a spolupráce se školou jsou klíčové pro úspěch vašich dětí. Věříme, že společně, jako tým, dokážeme vytvořit prostředí, ve kterém budou děti růst, rozvíjet svůj potenciál a cítit se bezpečně.

Přeji vám všem úspěšný školní rok, plný nových objevů, radostí a úspěchů. Ať se nám společně podaří dosáhnout všech cílů, které si společně stanovíme.

Ing. |Mgr. Romana Klimentová
ředitelka školy

třídy a třídní učitelé

1. třída – Mgr. Dagmar Halámková
2. třída – Mgr. Blanka Forejtová
3. A – Mgr. Jana Pěkníková
B – Mgr. Věra Floriánová
4. třída – Mgr. Jana Michalcová
5. třída – Mgr. Dagmar Lorencová
6. třída – Bc. Martin Šašek
7. třída – Mgr. Renata Langová
8. třída – Lenka Šponarová
9. třída – Miloš Samec

Sportovní setkání v Semilech

Konec prázdnin si každý z nás představuje jinak. Věřím, že většina se do školy těší, protože se po dvou měsících opět setká se svými spolužáky, vyučujícími. Skupina 14 dětí z Masarykovy základní školy v Lubenci však měla možnost si posledních pár dnů užít velmi zajímavým způsobem, a to sportovními závody a putováním po Semilech a okolí.

Cesta autobusovou dopravou z Lubence až do vzdálených Semil nám letos utekla velmi rychle. Krásně vybavené dětské hřiště a upravené atrakce ve vedlejším korytu řeky Jizery nás opět nezklamaly a dobře vyplnily volné chvíle sportovního pobytu.

Ještě před tím, než jsme se ale vydali závodit, jsme společně navštívili hrad Kost, kde jsme s paní průvodkyní zjišťovali, jak se žilo dříve a dnes. Jaké bylo naše překvapení, když jsme mohli pod hradem na vlastní oči zhlédnout souboj dvou hradních pánů ve zbroji při rytířském turnaji na koních.

Naší hlavní aktivitou však bylo v rámci projektu Děti na startu setkání s dětmi z dalších středisek FSA Jany Boučkové v Železném Brodě. Společně jsme prožili krásný den na místním koupališti a utkali se v trojboji, jehož disciplínami byly běh vodou s přenášením předmětů, jízda na koloběžce a běh volným terénem. Diplomy a ceny, které obdrželi nejen vítězové, ale i ostatní zúčastnění, byly zajímavé pro celou naši výpravu.

Čtyřdenní pobyt v Semilech byl velmi pěkný a vydařený. Od prvního okamžiku putování s kufry, jízdou metrem, výletem na hrad, sportovním soutěžením, koupáním až do večerního opékání burřů a spaní v tělocvičně sportovního centra neměl žádnou chybu. Velké poděkování patří hlavním organizátorkám a vedoucím kurzu Děti na startu v Lubenci paní Pavle Brabcové a paní Lence Šponarové. Přání dětí zůstat ještě alespoň o jeden den déle myslím nejlépe dokazuje, že akce strávené společně s dětmi i přesto, že jsou velmi náročné, mají stále svůj význam.

Přeji všem spoustu sil do nového školního roku a více takových aktivit, které můžeme zakončit slovy:

To se povedlo, bylo to moc fajn, užili jsme si to společně, já ještě nechci domů, příští rok jedeme zase...

**Za realizační tým
Mgr. Věra Floriánová**

„Národní hosté“ v Lubenci

Poslední rok druhé světové války byl provázen obrovským chaosem, jako by se celá Evropa dala do pohybu. Německá armáda ustupovala, z východu na ni tlačila Rudá armáda. Před ní prchalo civilní obyvatelstvo, včetně německých obyvatel z Horního i Dolního Slezska, Slovenska a východních Čech, kteří doufali, že se jim podaří dostat na západ do Saska nebo Bavorska. V českých zemích je pojmenovali jako „národní hosty“. Nikde o ně moc nestáli, jídla nebyl dostatek, nouze byla mnohá i o přístřeší. Stávalo se, že uprchlíci skončili na nádraží a odtud byli rozdělováni nejbližším obcím. Místní lidé dostali nařizeno, aby svými povozy *národní hosty* dovezli domů, ubytovali je a nakrmili. Z dílčích zpráv v kronikách vyčteme, že docházelo ke kontrolám ze strany příslušníků SA. Zároveň je známo, že se Češi uprchlíků ujímali i dobrovolně, soucítily s rodinami s dětmi.

Z krajského časopisu Heimatbrief Luditz-Buchau jsem volně přeložila několik vzpomínek tehdy malých chlapců.

V Lubenci se v té době už dávno rozpadl svět. Svět kolem byl děsivý, nepochopitelný a znepokojivý nejenom pro děti. Od začátku roku 1945 byl Lubenec nepřetržitě přelidněný. V zimě obcí po několik dnů procházelo procesí slezských uprchlíků. Majitelé koní z Lubence a okolí zajišťovali v Poschauer Berg služby zapřahání. Vyčerpání koně uprchlíků z Dolního Slezska nejenže nebyli zvyklí na hory, ale v té době už se probojovali přes Sudety v severních Čechách. Uprchlíci sami byli vyčerpání a bez sil – nakonec byli na cestě už celé týdny a cestovali za každého počasí. Za nimi byli v dlouhých kolonách v blátě hnání na smrt unavení váleční zajatci, které hlídali stejně unavení starší vojáci Wehrmachtu. Před postupující Rudou armádou byly totiž evakuovány válečné zajatecké tábory ve Slezsku. Nejdříve šli Francouzi, potom Angličané a Kanadáné a nakonec Rusové. Ti váleční zajatci, kteří byli považováni za těžce nemocné a neschopné pochodu, byli převáženi místními sedláky na žebříkách z místa na místo. Takový vůz byl vždy obklopen mnoha zajatci. Když na něm pro sebe našli místo, chtěli se alespoň podržet a nechat se trochu táhnout. A nakonec Lubencem procházeli z opačné strany hnání vězni a vězenkyně z koncentračních táborů. Měli se vláčet směrem na Litoměřice, aby tam sloužili jako pracovní síla při stavbě tamního systému štol. Všichni odpočívali v Lubenci a nocovali po stodolách. Vězni v šedobílém pruhovaném oděvu s příkrývkou přetaženou přes hlavu působili žalostným dojmem. Několik z nich v Lubenci zemřelo a bylo tajně pohřbeno v noci ve velké roklí. Dnes odpočívají na hřbitově a připomíná je kamenný náhrobek.

Tehdy nemohla být ani řeč o běžné školní výuce. Když na podzim roku 1944 dorazili první evakuovaní Němci, ze školy se stal uprchlický tábor. Párkrát proběhla u Wilhelmových v hostinci něco jako nouzová hodina základních předmětů: počtů a němčiny. Barové stoly byly přitlačeny k sobě a někde byla umístěna tabule. Pokaždé na ni vidělo jen pár žáků, ale ani oni toho moc nepřečetli, protože osvětlení bylo mizerné. Kromě toho hostinec nebyl vytápěn. Starší učitel Lang se brzy vzpama-

toval a zastavil zbytečné suplování. Pokud jde o řádnou a pravidelnou výuku, pokračovala výuka náboženství. Ale pan farář Rudolf Wendolský (1887-1967) byl v létě 1942 deportován do Dachau a jeho zástupce Anton Pinzka, farní administrátor, měl podmínky pro vzdělávání ztížené.

Protože o historii Lubence před rokem 1945 máme mnohdy kusé informace, tyto vzpomínky mohou posloužit jako jejich zajímavé doplnění. Nutno dodat, že k jejich sepsání došlo v Německu, neboť transfer obyvatel, jak víme, válkou neskončil. Jen v prvním poválečném roce se všech migrací v českých zemích účastnilo celkem pět a půl milionu obyvatel! Tak vzpomínal prof. Herwig Baier žijící ve Schweinfurtu pro Heimatbrief Luditz-Buchau, März/April 2014, Jahrgang 66.

Marcela Svejková

Mladí hasiči

Po letních prázdninách opět začínáme prvním tréninkem před hasičárnou. Zájem o hasičský kroužek je i letos. Na první schůzku dorazily čtyři nové děti. A to jsme ještě nedělali nábor. Tento zájem nás velice těší.

S novou sezónou se budeme připravovat na branný závod v Cítolibech a okresní soutěž v Podbořanech. V loňském roce se v branném závodě probojovali do krajského kola Vilém Lang, který se umístil na 3. místě a Eliška Kupčková, která postoupila na MČR závodu hasičské všestrannosti a brannosti ve Vlašimi, kde Eliška skončila na 6. místě.

Co nás kromě soutěží čeká? Součástí Hry plamen je plnění jednotlivých okruhů, které zahrnují např. výlety, úklid Lubence, brigády, plnění odznaků odbornosti, vystoupení pro veřejnost, a již zmíněné soutěže v požárních útociích, štafetách nebo výtvarnou soutěž Požární ochrana očima dětí, ve které se každoročně naše děti umísťují.

Terka a Jarda vedoucí mládež

Hodnocení fotbalové sezóny 2023/2024

Náš tým zažil velice dobrou sezónu, s bilancí 12 vítězství, dvě remízy a dvě porážky a s aktivním skóre 82:34. Obsadil druhé místo se ziskem 38 bodů. Znovu se potvrdilo, že Lubenec je momentálně jednoznačně nejlepším klubem na okrese Louny, kde podává stabilně vyrovnané výkony. Jediným slabším obdobím byl začátek jara, kdy tým zbytečně ztratil 1 bodový náskok z podzimu a ztratil první místo v tabulce a skončil na druhém místě fotbalové soutěže třetí třídy Louny. V zimě mužstvo absolvovalo čtyřdenní soustředění v rekreačním zařízení Poustka, kde hráči nabírali fyzickou a sehráli dvě přátelská utkání. Jinak mužstvo sbíralo body pravidelně a v horních patrech tabulky skončilo zaslouženě.

Hodnocení trenéra Jiřího Korfa:

Z naší strany úspěšně, s celkovým bodovým ziskem 18 bodů za jaro můžeme být spokojeni. Jarní část jsme nezačali zrovna dobře, když jsme prohráli utkání s naším největším soupeřem v boji o první místo v tabulce, ale po tomto nešťastném zápase už nepřišla žádná porážka a kluci jenom vyhrávali. Tímto jsme si upevnili druhé místo v tabulce a utekl nám postup do okresního přeboru jako minulou sezónu jenom těsně. Jako druzí budeme mít možnost sehrát baráž, a tak uvidíme, jak to všechno dopadne. Můžu jedině klukům poděkovat za píli v tréninku a samozřejmě přístupu k zápasům. Nebylo to nikdy lehké, ale kluci dokázali, že mají silného ducha a dobrou partu.

Trenér Korf Jiří

Rozpis umístování velkoobjemových kontejnerů po vesnicích podzim 2024

30.9. – 6.10.2024	Příbenice Libyně
7.10. – 13.10.2024	Vítkovice Libkovice
14.10. – 20.10.2024	Ležky Drahonice
21.10. – 27.10.2024	Řepany Horní a Dolní Záhoří